

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 202/2015
11.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Д., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Т.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 4237/10 од 01.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1385/14 од 20.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., адв. Т.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 4237/10 од 01.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1385/14 од 20.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 4237/10 од 01.04.2014. године окривљени М.Д. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, а окривљени Л.Н. због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђени и то окривљени М.Д. на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато и време проведено у притвору по решењу истражног судије тога суда Ки број 2333/10 од 28.10.2010. године а који се окривљеном рачуна од 26.10.2010. године па до 23.11.2010. године, а окривљени Л.Н. на казну затвора у трајању од шест месеци.

Истом пресудом према окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета па је од окривљеног М.Д. одузето 2,33 грама опојне дроге м. и износ од 500,00 динара у апоенима и са серијским бројевима ближе означеним на потврди о привремено одузетим предметима ПС Звездара од 26.10.2010. године а од окривљеног Л.Н. 1,10 грама опојне дроге *cannabis sativae* која садржи

психоактивну компоненту ТХЦ. На основу члана 261. ЗКП-а окривљени су обавезани да суду на име паушала плате сваки понаособ износ од 30.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износе од по 18.080,48 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1385/14 од 20.11.2014. године усвојене су жалбе бранилаца окривљеног Л.Н., па је преиначена првостепена пресуда само у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Л.Н. због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело док су жалбе браниоца окривљеног Л.Н. у преосталом делу као и жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног М.Д. у целости одбијене као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 4237/10 од 01.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1385/14 од 20.11.2014. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Д., адв. Т.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање, пред потпуно новим и измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП-а одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., адв. Т.М. је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Д. као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а и то конкретно како то из образложења захтева произилази битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, због којег је подношење захтева дозвољено. Међутим, исти разлог бранилац окривљеног образлаже тако што истиче да се првостепена пресуда заснива на „промењеним“ исказима оптужених и сведока Г.Б., те да током поступка суд није утврдио „улогу“ окривљеног Л.Н., место где се исти критичном приликом налазио, те ко је окривљеног М.Д. повезао са НН лицем и да ли је исти опојну дрогу – м. куповао за личну употребу. Овим разлозима бранилац практично указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа дату у правноснажној пресуди, а што не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека.

Наиме одредбом члана 484. ЗКП-а, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП-а), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Како бранилац окривљеног М.Д. у конкретном случају само формално означава повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, а суштински образлаже недозвољен разлог - погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа, то је Врховни касациони суд исти на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи и повреду закона из члана 439. ЗКП-а, али исту не конректизује односно не означава о којој тачно повреди закона се ради већ исту образлаже као погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца и у том делу одбацио као недозвољен.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног се као разлог подношења захтева истиче и повреда одредбе члана 441. ЗКП-а, коју бранилац окривљеног уопште не образлаже, па је Врховни касациони суд и у том делу захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Као разлог подношења захтева бранилац окривљеног наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП-а и повреду члана 440. ЗКП-а.

Међутим, истакнути разлози по налажењу Врховног касационог суда не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека јер не спадају у законске разлоге наведене у члану 485. став 4. ЗКП-а, у којој су таксативно набројани разлози због којих би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд и у том делу захтев браниоца окривљеног М.Д., оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, поступајући на основу члана 485. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**